

ALBERT RÀFOLS-CASAMADA

PINTOR

"La Tecla Sala és un espai fantàstic per a les meves obres"

---Va exposar a L'Hospitalet l'any 1966 i l'any 1987. Li ha agradat tornar a la ciutat?

---Sí molt, quan em van proposar fer l'exposició de seguida em va agradar la idea i recordava aquest espai, però no tant condicionat com ara, que és fantàstic per a les meves obres.

---Algun quadre preferit que vulgui recomanar?

---No. Tots m'agradem molt. Són resultat d'una tria molt acurada que ha fet la Montse Nomen, comissària de l'exposició. Crec que és una selecció molt significativa de la meua trajectòria dels últims vint anys.

---Els grans pintors sempre penseu que la millor peça encara està per fer?

---Sí, jo crec que sí.

---Per això aquesta retrospectiva de la Tecla Sala?

---Sí, perquè les retrospectives són una revisió del recorregut que has fet i et porten cap a noves idees, noves formulacions. Els quadres de l'any 2003 són els que m'atrauen més perquè, en certa manera, és el camí que estic prenent ara.

---Quin quadre li queda encara per fer?

---Això és molt difícil de dir perquè sempre tens alguna idea nova que et bull. Tinc diverses idees. Ara estic pintant *Doble espai amb objectes* que està dins de l'abstracció amb reminiscències de la realitat.

---Anar el 1950 a París i conèixer l'obra de Picasso, Matisse, Braque, Miró... el va influenciar?

---Eren pintors que jo admirava molt i veure'ls en persona va ser molt important. Segurament em van influenciar perquè eren els meus mestres, que jo havia escollit.

---I la influència heretada del seu pare Albert Ràfols?

---Del meu pare, sobretot la herència que vaig rebre va ser la serietat en el treball, la constància i la lluita per aconseguir allò que busques. Aquesta és la gran lliçó que em va deixar.

---El 2004 és l'Any Dalí. Què en pensa del pintor empordanès?

---Era un personatge molt especial que tenia un món molt particular. Per a mi era més interessant com a pintor que com a persona.

---I haurà un any Ràfols-Casamada?

---Per a mi tots els anys són l'any de Ràfols-Casamada.

---Què s'ha de fer per entendre la seva pintura?

---No plantejar-se qüestions que estan fora de la idea del quadre. Respirar-lo en certa manera. Res-

Albert Ràfols-Casamada va néixer l'any 1923 a Barcelona. És un dels pintors claus de la segona meitat del segle XX. Anar a París el 1950 i conèixer l'obra de Picasso, Matisse, Braque, o Miró el va influenciar

Em van donar una beca per anar a París i em vaig decidir a abandonar els estudis d'arquitectura que estava fent i posar-me a pintar com a professional.

Els meus quadres néixen del diàleg entre jo i la tela d'una manera molt espontània deixant-me portar per la inspiració i alguna cosa m'impulsa a triar el color, les formes...

pirar la pintura i esperar que et parli. És el que jo en dic sintonitzar. Quan sintonitzes amb el quadre ja el tens. Et parlarà i us entendreu.

---Va començar estudiant arquitectura.

---És cert, vaig començar estu-

diant arquitectura, però ho vaig deixar perquè m'interessava més la pintura. Té aquesta cosa tant directa de tu, la tela i els colors, sense cap intermediari. Llavors vaig rebre la beca per anar a París i em vaig decidir a abandonar els estudis d'arquitectura qu es-

tava fent i posar-me a pintar com a professional.

---Més pintor, més poeta, més dibuixant?

---Es que una cosa acompanya l'altre. La poesia la portes dins i surt quan ha de sortir. A la pintura hi ha una part d'ofici molt im-

portant i el dibuix està a la base de moltes coses de la pintura. Sense dibuix no s'aguanta.

---Per què aquests colors blaus, verds, vermells, blancs o grocs d'impacte?

---Són els colors bàsics amb els quals m'agrada treballar. Colors que estan propers a la natura, el mar, el cel, la terra, els camps. És a partir d'aquests impactes que vaig rebent que neix la pintura.

---Per què el gran tamany dels seus quadres?

---En faig de més petits però per a aquesta exposició he decidit de seleccionar bàsicament els grans formats perquè és una pintura que hi pots entrar més. En la confrontació entre tu i l'obra compta molt l'espai i es aquest espai el que m'interessa treballar. A més s'ha d'aprofitar la Tecla Sala per exposar coses que a les petites galeries no puc portar.

---Com es planteja un quadre?

---Depèn. N'hi ha alguns que primer faig un esbós i vaig fent la pintura. D'altres neixen del diàleg entre jo i la tela d'una manera molt espontània deixant-me portar per la inspiració i alguna cosa que m'impulsa a triar un determinat color, unes determinades formes, entre altres.

---La seva obra es troba en els museus i col·leccions públiques més importants del món i té moltíssims premis. Com que ja ha criat fama pot anar a dormir, com diu la dita?

---No m'ho crec això, jo. Precisament quan tens un cert reconeixement això t'estimula per seguir treballant amb més intensitat i anar, sempre que puguis, una mica més enllà del que has aconseguit fins ara.

---Els seus quadres són accessibles a la gent normal?

---Home! Depèn del que s'entengui per gent normal. Sobretot aquests grans, el preu està en relació amb el tamany però hi ha l'obra gràfica que és molt assequible i també són obres de creació igual que les pintures. Ja m'agradaria que pogués accedir-hi tothom, però aquests quadres grans en principi van a parar a centres oficials que d'alguna manera també serveixen perquè els pugui veure tothom.

---Després d'aquesta exposició, el tornarem a veure a L'Hospitalet?

---Segurament tornaré perquè també m'agrada venir a veure les exposicions que es fan aquí i jo personalment en tinc sempre un bon record. # MARGA SOLÉ